

Muusikko

muusikkojen ammatillinen julkaisu

Julkaisija

Suomen Muusikkojen Liitto ry

Päätoimittaja

Jouni Nieminen6803 4074

Toimituksen sihteeri

Kaisu Junno-Sollo6803 4072

Taitto/webmaster

Kimmo Tähtinen6803 4076

Toimitussihteeri/toimittaja

Anu Karlson..... 044-5440 208

Toimittaja

Pekka Nissilä 040-5201 022

Toimitus

Pieni Roobertinkatu 16, 00120 Helsinki

Fax (09) 6803 4087

Kansi: Jouko Haapa-aho

Kuva: Kimmo Tähtinen

Kirjapaino

Satakunnan Painotuote Oy

32800 Kokemäki

Puh. (02) 5232 500, Fax (02) 5232 511

ISSN 0356-7923

SUOMEN MUUSIKKOJEN LIITTO RY

Pieni Roobertinkatu 16, 5 krs.

00120 Helsinki

Puh. (09) 6803 4070, Fax (09) 6803 4087

<http://www.muusikkojenliitto.fi>

e-mail: sml@muusikkojenliitto.fi

etunimi.sukunimi@muusikkojenliitto.fi

Toimisto-aika: 8.50-16.00

Puheenjohtaja

Ahti Vanttinen6803 4073

Lakimiehet

Miika Tarhio6803 4075

Lottaliina Lehtinen6803 4079

040-8613 231

Taluspäällikkö

Jouni Nieminen6803 4074

Toimistonhoitaja

Kaisu Junno-Sollo6803 4072

Toimistos sihteeri

Sirpa Seppänen.....6803 4071

Studio- ja teatterimuusikkojen luottamusmiehet

Lottaliina Lehtinen6803 4079

Ravintolamuusikkojen päälluottamusmies

Aarne Vesterinen 050-5566 166

(klo 14-16)

Journalistien ja esittävien taiteilijoiden työttömyyskassa

(JET-työttömyyskassa)

Uudenmaankatu 4-6 F 26, 3. krs

00120 Helsinki

Telefax (09) 671 330

Puhelinpäivystys:

ma-to klo 9.00-11.00(09) 6120 2855

Kassanjohtaja Aija Ståhlberg

Etuspäällikkö

Kimmo Honkanen(09) 6120 280

Kassanhoitaja Kirsi Kilpiö

Toimistos sihteeri Päivikki Vilppula

Etuskäsittelijät Christel Flander, Riikka

Juntunen, Riitta Pesonen, Kirsi Tolvanen

(hoitov.), Terttu Vilmi (vanhempainl.), Merja

Voutilainen

MUUSIKKOJEN SAIRAUSKASSA

Puh. (09) 6962 6550

(Voit jättää myös vastaajaan viestin)

MUSIIKKI EI TARVITSE TUKEA

Musiikista on lähes yhtä kiva keskustella kuin säästä. Kaikki voivat osallistua. Musiikki-keskustelun perimmäisenä tarkoituksena ei useinkaan ole tarjota keskustelukumppanille tietoa tai analyysia aihepiiristä, vaan pikemminkin piirtää profiilia omasta persoonasta musiikkiin liittyvien mieltymysten ja näkemysten kautta. Musiikki on sosiaalinen työkalu. Se on myös vallankäytön väline, jolla erottuvat mielipidejohtajat ja perässähihtäjät, mainstream ja marginaali, hyvä ja huono, oikea ja väärä, mutkikas ja yksinkertainen, eliitti ja kaikkiruokaiset.

Jos kertoo pitävänsä jazzista, on älykäs ja mahdollisesti rento. Tinkimätön taidemusiikki taas tuottaa syvällisen vaikutelman. Nuorisomusiikissa on tunnetusti tarkat genrekarsinat, joiden puolustamisessa turvaututaan tämän tästä jopa väkivaltaan. Esimerkiksi erilaisia metal-loppuisia musiikkisällön luokkia lienee ainakin parikymmentä, mutta luokitteluperusteet eivät aina ole ensisijaisesti musiikillisia. Musiikki on monisyinen, syvästi vaikuttava ja pohjimmiltaan pitkälti selittämätön ilmiö, johon ehkä juuri siksi kohdistuu koko ajan lisääntyvä inhimillinen pakkomielle selittää, mitata ja luokitella.

Yhteiskunta ei tue musiikkia, eikä tarvitsekaan. Tuki kohdistuu ihmisille, jotka tuottavat musiikkia eri tavoin, ja rakenteisiin, jotka mahdollistavat sen tuottamisen. Suomen kaltaisessa maassa on vaikea sanoa ääneen, että julkinen raha menee ihmisille, ja siksi on hygieenisempää puhua musiikin tukemisesta. Musiikki pärjää kuitenkin omillaan, on aina pärjännyt, ja saakin pärjätä. Viime kädessä kukin voi ratkaista itse, millaista musiikkia tuottaa tai kuuntelee. Käytännössä suuri osa ihmisistä on toki eri tavoin ja eriasteisesti luopunut tästä ratkaisuvallasta, mutta se on jo eri juttu.

Kulunut kesä tarjosi oivat puitteet sekä säästä että musiikista keskustelemiselle. Musiikkikeskustelussa taidemusiikin vanha vihainen eliitti provosoi ei-niin-vihaisen nuoremman eliitin ihan aiheellisesti puolustamaan moniarvoisuutta. Keskustelun avaukset voisi juuri ja juuri sulattaa osana Sibelius-Akatemian sisäistä läpituuletusta, mutta valtamediasta luettuna niistä syntyi monelle epäuskoinen olo. Ei kai nykyaikana kukaan vakavissaan yritä väittää, että jokin musiikki olisi – jos ei puhuta henkilökohtaisista mieltymyksistä – jotakin toista musiikkia "parempaa"? Tai että kolmeen, yhteen tai ei yhteenkään sointuun perustuva musiikki olisi sinänsä "yksinkertaisempaa" kuin vaikkapa moderni taidemusiikki? Tai että "monimutkaisempi" tai ei-suositettu musiikki olisi "yksinkertaista" tai suosituttua musiikkia "arvokkaampaa"? Eihän?

ahti.vanttinen@muusikkojenliitto.fi

